

*Fabók Bőrkorka, a Murádin család unokája***Csillagok születnek**

Wass Albert szerint Isten igencsak megfélekedezett Erdélyről. Szerintem azonban ez nem igaz.

1938-at írtunk, mikor a magas égboltról két csillag lehullott Erdélybe. Ráadásul a Jóisten úgy akarta, hogy mind a két Kolozsvárra essék. Az Élet nagykönyvében pedig úgy volt megírva, hogy az 56-os évben a két csillag egymásra találjon. Az írás pedig beteljesült.

De ki is volt valójában ez a két csillag? Egyikük az örmény csillag volt. Ő testésítette meg a földi élet furfangját, ravaszságát, agyafúrtságát, találékonyosságát. Egy dolog volt, melyhez gyakran ragaszkodott: a spóroláshoz. Természetesen ezt nem zsugoriságból tette. Nem. Erről szó sincs. Azért szeretett spórolni, mert ha egy dologról tudta, hogy mi a legegyszerűbb módja a beszerzésének, nem akart másik, „drágább és nehezebb” utat bejárni. De ez így volt rendjén. Egy szó, mint száz, igencsak csavaros eszű egy csillag volt. Szeretete s jólelkősége pedig nem ismert határokat.

Ehhez a csillaghoz rendelte hozzá a sors a becsület és az igazság csillagát. Ez a csillag volt, az előzővel egyetemben, a legértékesebb valamennyi csillag közül. A becsület, a kitartás, a jóság és az igazság jellemezte. Gondolkodásmódja szerint az ember akkor lesz boldog és tiszta lelkű, ha az igazság és a becsület útját járja. „Hosszú távon úgyis mindig a jó győz!” - mondogatta mindig. És sok buta földi halandó hitetlenkedő megjegyzésének ellenére ez a mondás igazolódott be, mikor valamennyien befejezték földi feladatukat.

De minden becsület és kitartás mellett ez a csillag is ugyanolyan jólelkű és ugyanolyan szeretetteljes volt, mint az örmény csillag.

Itt volt hát két, szinte minden tulajdonosságában különböző csillag, de hogy a mondás és az írás beteljesüljék, a két „el lentét” egymásra talált végül mégis. Ha pedig a Földön két csillag egymásra talál, akkor az emberiség, bár nem tud róla, biztonságban van.

Az idő multával e két csillagnak született két kis csillaga. Tudták, hogy ez a két kiscsillag marad csak utánuk, miután nekik is befejeződik földi feladatuk. Ezért mindketten a legnagyobb odafigyeléssel, gondnal és szeretettel nevelték fel csillagjaikat, átadva nekik minden jó erényüket. Így és az Ūrsten jóvoltából a kiscsillagok egészségesek, okosak és ügyesek, végül pedig becsületes felnőttek lettek. A két csillagszülő pedig örvendett, hogy mindkét gyermekükből sikerült kiváló csillagot faragniuk.

A csillagszülők ezek után úgy gondolták, hogy földi feladatuk elvégeztetett, s már csak a pihenés maradt hátra. Azonban tévedtek. Ugyanis csillagaik párokra találtak, s néhány év múlva nekik is születtek csillagaik. Így az örmény és az igazság csillaga újabb feladatot, pontosabban újabb betöltendő állást kapott az Élet nagykönyvétől: ez az állás pedig a csillagnagyszülőség volt. S ez a rang volt a legmegtisztelőbb egy csillag életében az anyaság és apaság után, így a két csillag boldogan vállalta a feladatot.

Ez a csillagcsalád még napjainkban is él, boldogok és vidámak. Gondoljunk

csak bele: ha a Jóisten megfeledezett volna Erdélyről, miért küldött volna le két csillagot Kolozsvárra? Mert ha ez a két csillag nem Kolozsvárra hullott volna,

soha nem találkozhatott volna és nem is, létezne a mai napig se ez a boldog, összetartó csillagsalád.

2016. december 31.

Nagy-Hintós Diana

Elballagott a szamosújvári magyar líceum első végzős évfolyama

Negyvenhét maturandus búcsúzott el Erdély legfiatalabb iskolájától

Két osztálynyi, pontosabban 47 maturandus vett búcsút Erdély legfiatalabb Alma Materétől, a 2016 szeptemberében beindított Szamosújvári Magyar Tannyelvű Elméleti Líceumtól. Az ünnepi hangulatot fokozta a gyönyörű széki népviseletbe öltözött diákok látványa. A beszédekben többször elhangzott, a mostani végzősök az első ballagó nemzedékként maradnak majd meg a krónikákban, illetve Erdély egyik legkorszerűbb iskolája bocsátotta útra első maturandusait. Míg *Timsa Ildikó* igazgató azt hangsúlyozta, hogy a szamosújvári magyar iskola az összefogás jelképe, *Balázs-Bécsi Attila*, a Téka Alapítvány elnöke, a tanintézmény megálmodója és létrehozója egyrészt megemlítette az elmúlt tíz év erőfeszítéseit, másrészt pedig céltudatosra és munkára ösztönözte a fiatalokat.

„Egy évvel ezelőtt nem gondoltuk, hogy ilyen hamar elérkezik ez a pillanat. A közös emlékek azonban tovább élnek mindannyiunkban. Legyetek vidámak és derűlátók, éljetez meg minden pillanatot” – buzdította a maturandusokat *Csatári Karolina* 11. osztályos tanuló.

Kulcsár Melinda, a 11. osztályfőnöke arra biztatta a diákokat: ha emlékeiket szívükbe zárják, tíz év múlva elővehetik azokat, és akkor újra 18 éveseknek gondolhatják magukat.

„A ballagás az emlékezés, a számadás és az új iránti kíváncsiság ünnepe. Ne feledjétek, a sikerért mindig meg kell dolgozni. Mindannyiunk közös felelőssége, hogy milyen életük lesz gyermekeinknek” – vélekedett *Török Zoltán*, Kolozs megyei főtanfelügyelő-helyettes.

„Szabadok vagytok, tanuljatok tovább, majd jöjjetek vissza ebbe a közösségbe. Legyetek büszkék arra, hogy Erdély egyik legmodernebb iskolájának első végzősei vagytok. A hidat, amelyen nemrég

